

Főoldal > ... > Családi Ügyek, Öröklés > Szülői Felelősség – Gyermek Feletti Felügyelet, Kapcsolattartási Jog Estonia

Szülői felelősség – gyermek feletti felügyelet, kapcsolattartási jog

Tartalomszolgáltató:

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Észtország

1 Mit jelent a gyakorlatban a jogi értelemben vett szülői felelősség fogalma? Melyek a szülői felelősséggel rendelkező személy jogai és kötelességei?

A szülői felelősség a felügyeleti jogot jelenti, amely alapján a szülő köteles és jogosult arra, hogy kiskorú gyermekéről gondoskodjon. A szülői felügyeleti jog a gyermek személyéről való gondoskodásra („személy feletti felügyelet”), a gyermek vagyonának kezelésére („vagyon feletti felügyelet”), valamint a gyermekkel kapcsolatos kérdésekben való döntésre vonatkozó jogból áll. A vagyon feletti felügyelet a gyermek vagyonának kezelésére, valamint a gyermek képviselétére vonatkozó jogot és kötelezettséget jelenti. Ez nem zárja ki a gyermek azon jogát, hogy a jogszabályban meghatározott esetekben önállóan kezelje saját vagyonát.

A szülő döntéshozatali jogkörrel rendelkezik a kiskorú gyermekkel kapcsolatban, azaz jogosult dönteni a gyermek mindennapi életével kapcsolatos ügyekben („szokásos felügyelet”). A mindennapi ügyekkel kapcsolatos döntések alatt általában azokat a gyakran előforduló, rutinszerű döntéseket kell érteni, amelyek nem gyakorolnak tartós hatást a gyermek fejlődésére. A döntéshozatali jog mellett a felügyeleti jogot gyakorló szülő a kiskorú gyermek képviselétére is jogosult. A közös felügyeletet gyakorló szülők közös képviseleti joggal rendelkeznek.

Mindkét szülő rendelkezik a láthatás jogával, ami azt jelenti, hogy mindkét szülő köteles és jogosult személyesen kommunikálni a gyermekkel. A szülők láthatási joga nem függ a felügyeleti jog meglététől. A szülőket a kiskorú gyermekeik tekintetében emellett tartási kötelezettség is terheli.

2 Általában ki gyakorolja a gyermek felett a szülői felelősséget?

A szülők és a gyermekek kölcsönös jogai és kötelezettségei a gyermekek származásán alapulnak, amelyet jogszabályban rögzített eljárás szerint kell megállapítani. Az anya az a nő, aki a gyermeket megszülte. Az apa az a férfi, aki a gyermeket nemzette. Az a férfi tekintendő a gyermeket nemző férfinak, aki a gyermek születésekor a gyermek anyjával házasságban élt, aki elismerte az apaságát, vagy akinek az apaságát a bíróság megállapította.

A házasságban élő szülők közösen gyakorolják a szülői felelősséget a gyermek feletti felügyeleti jog formájában. Ha a szülők a gyermek születésekor nem házasok, közös felügyeleti joggal rendelkeznek, ha az apaság elismerésekor nem fejezték ki azon szándékukat, hogy a felügyeleti jogot csak az egyik szülőre kívánják korlátozni.

Ha a kiskorú gyermek egyik szülője sem rendelkezik képviseleti joggal, vagy ha a gyermek származása nem állapítható meg, a gyermek számára gyámot kell kijelölni. Ilyen esetekben a gyám gyakorolja a felügyeleti jogot. A gyám feladata a gyermek nevelése, valamint személyes és vagyoni érdekeinek védelme.

Törvényes gyám lehet minden nagykorú, cselekvőképes természetes személy (például a gyermek hozzátartozója vagy harmadik személy), valamint törvényes gyámként járhatnak el a jogi személyek (társaságok vagy helyi önkormányzatok) is. Jogi személyt akkor neveznek ki gyámnak, ha nincs megfelelő természetes személy, vagy ha a szülő végrendeletben vagy öröklési szerződésben így rendelkezett. A jogi személy köteles a gyámsága alatt álló személyek számára természetes személy gyámokat keresni és biztosítani e gyámok számára a tanácsadást és a képzést.

A törvényes gyám kijelöléséig a gyám feladatait ideiglenesen a gyermek népesség-nyilvántartásba bejegyzett szokásos tartózkodási helye szerinti községi vagy városi önkormányzat látja el, feltéve, hogy a gyámság elrendelésének feltételei fennállnak. A gyám feladatainak ellátása során a községi vagy városi önkormányzatot a törvényes gyám jogai és kötelezettségei illetik meg.

3 Ha a szülők nem tudják vagy nem akarják gyakorolni a szülői felelősséget gyermekeik felett, kinevezhető-e helyettük egy másik személy?

Ha a szülők nem képesek vagy nem hajlandók a gyermek feletti felügyeleti jog gyakorlására, hozzájárulhatnak a gyermek örökbefogadásához. A szülő örökbefogadáshoz való hozzájárulása csak a gyermek születésétől számított 8 hét elteltével lép hatályba, és a szülői hozzájárulás hatálybalépése előtt nem nyújtható be örökbefogadás iránti kérelem a bírósághoz. A szülő hozzájárulásával a gyermeket az örökbefogadáshoz való hozzájárulási nyilatkozat hatálybalépését megelőzően is át lehet adni gondozásra az őt örökbe fogadni kívánó személynek.

Ha a kiskorú gyermek egyik szülője sem rendelkezik képviseleti joggal, vagy ha a gyermek származása nem állapítható meg, a bíróság hivatalból vagy valamely önkormányzati hatóság vagy érdekelt fél kérelmére gyámot rendel ki.

4 Ha a szülők elválnak vagy különválnak, hogyan születik döntés a szülői felelősség további gyakorlásáról?

Ha a szülők elváltak vagy külön élnek, el kell dönteniük, hogy a felügyeleti joggal kapcsolatos jövőbeli kérdéseket hogyan kell megoldani. A felügyeleti joggal rendelkező szülők megállapodhatnak a képviseleti jog közös gyakorlásáról, de a felügyeleti jog bármilyen módosítása – ideértve a közös felügyelet megszüntetését is – csak bíróságon keresztül lehetséges.

A kérelemre indított eljárásban bármely szülő kérelmezheti a bíróságtól, hogy a gyermek feletti felügyeleti jogot részben vagy egészben ruházza át az érintett szülőre. A felügyeleti joggal kapcsolatos vitát a bíróság peres eljárás keretében is eldöntheti, ha azt házasság felbontása vagy tartásdíj fizetése iránti per keretében kéri.

5 Ha a szülők megállapodást kötnek a szülői felelősség tárgyában, milyen alaki szabályokat kell betartani ahhoz, hogy megállapodásuk jogilag kötelező erejű legyen?

A felügyeleti joggal rendelkező szülők szabadon megállapodhatnak a képviseleti jog közös gyakorlásáról, de a felügyeleti jog bármilyen módosítása – ideértve a közös felügyelet megszüntetését is – csak bíróságon keresztül lehetséges. A felügyeleti jogra vonatkozó kérdéseket jogilag kötelező módon a bíróság rendezheti. A gyermeket érintő ügyek vizsgálata során a bíróság elsődlegesen a gyermek mindenképp felett álló érdekét tartja szem előtt, azonban ennek során az összes körülményt és az érintett személyek jogos érdekeit is figyelembe veszi. A felügyeleti joggal kapcsolatos jogviták családjogi ügyeknek minősülnek, amelyeket a bíróságok kérelemre vizsgálnak, és bírósági végzésben bírálják el. A gyermekkel kapcsolatos jogainak megállapítása érdekében a szülőknek kérelmet kell benyújtania a bírósághoz.

6 Ha a szülők nem tudnak megállapodásra jutni a szülői felelősség

kérdésében, milyen egyéb, bíróságon kívüli alternatív megoldások vannak a konfliktus rendezésére?

A felügyeleti joggal rendelkező szülők szabadon megállapodhatnak a képviseleti jog közös gyakorlásáról, de a felügyeleti jog bármilyen módosítása – ideértve a közös felügyelet megszüntetését is – csak bíróságon keresztül lehetséges. A szülők a nemzeti családjogi közvetítői szolgáltatást is igénybe vehetik a megállapodás érdekében. A nemzeti családjogi közvetítői szolgáltatás azoknak a szülőknek szól, akik külön élnek, vagy akiknek a különválása folyamatban van, akiknek egy vagy több kiskorú gyermeke van, és akiknek nem sikerült megegyezniük a gyermek életvitelével (például a kapcsolattartással vagy a tartással) kapcsolatos kérdésekben.

A nemzeti családjogi közvetítői szolgáltatás a szülők számára ingyenes; a szolgáltatás igénybevétele érdekében fel kell keresniük a társadalombiztosítási hivatalt (*Sotsiaalkindlustusamet*). A családjogi közvetítői eljárás eredménye a szülők által aláírt szülői megállapodás. A társadalombiztosítási hivatal által jóváhagyott szülői megállapodás végrehajtható okiratnak minősül. Amikor a szülők a családjogi közvetítő szolgálathoz fordulnak, a helyi önkormányzat feladata az, hogy támogassa és tanácsokkal lássa el őket.

A gyermekkel való kapcsolattartásra vonatkozó eljárás megállapításakor a bíróság békéltető testületként is eljár a bírósági eljárás során, és arra törekszik, hogy a szülők között megállapodás jöjjön létre a gyermekkel való kapcsolattartásra vonatkozóan. A bíróság a lehető leghamarabb meghallgatja az érintett feleket, és felhívja a figyelmüket arra, hogy igénybe vehetik egy családi tanácsadó segítségét, különösen annak érdekében, hogy közös álláspontot alakítsanak ki a gyermek felügyeletével és a gyermekért való felelősséggel kapcsolatban. A bíróság felfüggesztheti a gyermeket érintő eljárást, ha az nem jár olyan késsedelemmel, amely veszélyeztetné a gyermek mindenképp felett álló érdekét, és ha az érintett felek hajlandóak arra, hogy a bírósági eljáráson kívül egyeztetést folytassanak, vagy ha a bíróság egyéb okokból úgy véli, hogy fennáll annak lehetősége, hogy a felek megállapodás útján rendezzék az ügyet.

7 Ha a szülők bírósághoz fordulnak, mely kérdésekben hozhat döntést a bíró a gyermekkel kapcsolatban?

A bíróságok hatásköre a láthatási joggal, a felügyeleti jog módosításával, a felügyeleti jog visszaállításával, a tartásdíjfizetési kötelezettséggel, valamint a tartásdíj összegének a szülő kérelmére történő megváltoztatásával kapcsolatos ügyekre terjed ki.

8 Ha a bíróság a szülői felügyeletet csak az egyik szülőnek ítéli meg, az egyben azt is jelenti, hogy a jogot gyakorló szülő a másik szülő előzetes megkérdezése nélkül dönthet a gyermeket érintő minden kérdésben?

A szülők és a gyermekek kölcsönös jogai és kötelezettségei a gyermeknek a törvényben meghatározott eljárás szerint megállapított származásából erednek, ami azt jelenti, hogy a szülő, akitől a gyermek származik, köteles gondoskodni a gyermekről. A szülő és a gyermek kölcsönös jogai és kötelezettségei attól függenek, hogy ki gyakorol felügyeleti jogot a gyermek felett, azaz ha a gyermek felett csak az egyik szülő rendelkezik felügyeleti joggal, ez a szülő a másik szülővel való előzetes konzultáció nélkül dönthet a gyermekkel kapcsolatos valamennyi kérdésben.

A szülő már a gyermek születésétől kezdve is rendelkezhet kizárólagos felügyeleti joggal, például ha az apa az apaság elismerésekor úgy nyilatkozik, hogy az egyik szülőre kívánja korlátozni a szülői felügyeleti jogot. A szülő az alábbi három esetben is kizárólagos felügyeleti jogot szerezhethet.

A szülő kizárólagos felügyeleti jogot szerez, ha kérelemre indított eljárásban kérelmezte a bíróságtól, hogy a gyermek feletti felügyeleti jogot részben vagy egészben ruházza rá. A szülők általában akkor kérelmezik ezt, ha a közös felügyeleti joggal rendelkező szülők tartósan külön élnek, vagy a jövőben egyéb okból nem kívánják közösen gyakorolni a felügyeleti jogot.

A szülő akkor is kizárólagos felügyeleti jogot gyakorol, ha a felügyeleti jogot a szülők közösen gyakorolják, azonban az egyik szülő jogát felfüggesztették. Ha a gyermek felett jogszabály vagy bírósági ítélet alapján fennálló kizárólagos felügyeleti jogot felfüggesztik, és a felfüggesztés okai várhatóan nem fognak megszűnni, a

bíróság a másik szülőnek biztosítja a felügyeleti jogot, feltéve, hogy ez összhangban van a gyermek mindenek felett álló érdekével.

A bíróság akkor is a másik szülőnek biztosítja a felügyeleti jogot, ha a kizárólagos felügyeleti joggal rendelkező szülő meghalt, vagy megfosztották felügyeleti jogától, kivéve, ha ez ellentétes a gyermek mindenek felett álló érdekével.

9 Mit jelent a gyakorlatban, ha a bíróság úgy dönt, hogy a két szülő közösen gyakorolja a szülői felügyeletet?

Ha a szülők közös felügyeleti joggal rendelkeznek, közösen gyakorolják a gyermek felett a felügyeletet, és a gyermek általános jóllétét figyelembe véve, saját felelősségükre és együttesen látják el a felügyelettel kapcsolatos feladatokat. A közös felügyeletet gyakorló szülők közös képviseleti joggal is rendelkeznek.

Amennyiben a közös felügyeletet gyakorló szülők a gyermek szempontjából fontos kérdésben nem értenek egyet, a bíróság – a szülő kérelmére – e kérdés eldöntésére feljogosíthatja az egyik szülőt. A döntéshozatali jog átengedése esetén a bíróság korlátozhatja a jogot gyakorló szülő döntéshozatali jogát, vagy további kötelezettségeket írhat elő számára.

10 Ha valaki szülői felelősséggel kapcsolatos kérelmet kíván benyújtani, melyik bírósághoz vagy hatósághoz kell fordulnia? Milyen alaki szabályokat kell betartani, és milyen iratokat kell csatolni a kérelemhez?

A felügyeleti jogra vonatkozó jogvitákról a megyei bíróságok határoznak. A felügyeleti joggal kapcsolatos viták esetében a kérelmezőnek kérelmet kell benyújtania a megyei bírósághoz, hogy az a kérelem alapján indított eljárásban hozzon határozatot. A kérelmet a gyermek lakóhelye szerinti megyei bírósághoz kell benyújtani.

A kérelemnek tartalmaznia kell a bíróság megnevezését, a kérelmezőt, az ügyben érintett személy és gyermekeik személyazonosságát, valamint a kérelmező egyértelműen meghatározott követelését. A kérelemben ezenkívül ismertetni kell az ügy tényállását is, és a kérelmezőnek fel kell sorolnia, és be kell nyújtania a rendelkezésére álló bizonyítékokat. A kérelmet a kérelmezőnek vagy képviselőjének alá kell írnia. Ha a kérelmet képviselő írja alá, a meghatalmazást vagy a képviseleti jogot igazoló egyéb okiratot is mellékelni kell.

A kérelmet és az igazoló dokumentumokat észt nyelven, írásban kell benyújtani a bírósághoz. Ha az eljárásban részt vevő fél által a bírósághoz benyújtott kérelem, beadvány, fellebbezés vagy kifogás nem észt nyelven készült, a bíróság kötelezi az érintett személyt, hogy meghatározott határidőn belül nyújtsa be annak észt nyelvű fordítását.

A szülő gyermekkel kapcsolatos jogainak megállapítására és a gyermekkel való kapcsolattartás módjára vonatkozó kérdéseket, azaz a felügyeleti joggal kapcsolatos ügyeket peres eljárásban is el lehet bírálni, ha azt a házasság felbontására vagy tartásdíj fizetésére irányuló eljárás részeként kérik.

11 Milyen eljárás érvényes ezen esetekre? Van-e sürgősségi eljárás?

A bíróságok a felügyeleti joggal kapcsolatos, kérelemre indult ügyeket a keresetekre vonatkozó rendelkezések alapján tárgyalják, figyelembe véve a kérelemre indult eljárások tekintetében meghatározott különbségeket (lásd a polgári perrendtartást [*tsiviilkohtumenetluse seadustik*] [1]).

A gyermeket érintő gyorsított eljárásban a bíróság csak a kiskorú gyermektől külön élő szülővel szembeni tartási igényről dönthet. A felügyeleti jogra vonatkozó ügyeket nem lehet egyszerűsített eljárásban tárgyalni. A felügyeleti jogra vonatkozó eljárások azonban kérelemre induló eljárások, ennek megfelelően különböznek a rendes eljárástól. A kérelemre indult eljárásban – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a bíróság maga állapítja meg a tényeket, és gyűjti össze a bizonyítékokat. Jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a bíróságot nem kötik a felek által benyújtott kérelmek és az általuk előadott tények, valamint a tények felek általi értékelése. A tárgyalásokon a jegyzőkönyv készítésére, valamint az iratkézésítésre vonatkozó szabályok szintén kevésbé szigorúak. A felügyeleti jogra vonatkozó ügyekben a bíróságok a felügyelet eljárás alatti gyakorlását,

vagy az eljárás alatt a gyermekkel való kapcsolattartást szabályozó, illetve a megállapodások későbbi betartását biztosító intézkedéseket is alkalmazhatnak.

A bíróság akkor alkalmazhat megelőző vagy ideiglenes intézkedéseket, ha jogosan feltételezhető, hogy az intézkedések alkalmazásának elmaradása esetén a határozat végrehajtása nehéz vagy lehetetlen lenne. A kérelem alapján indított családjogi ügyekben bármely olyan bíróság ideiglenes jogvédelmet rendelhet el, amelynek illetékességi területén az adott intézkedést alkalmazni kell. Ilyen intézkedés például a gyermek másik szülőnek történő átadása vagy a törvényes tartási kötelezettség végrehajtása, ideértve annak lehetőségét is, hogy az alperest az eljárás során tartásdíj fizetésére vagy e célból biztosíték nyújtására kötelezzék.

[1] Polgári perrendtartás (RT I 2005, 26, 197; RT I, 2014.06.21., 58.).

Online: <https://www.riigiteataja.ee/akt/121062014058?leiaKehtiv>.

12 Igényelhető-e jogsegély az eljárás költségeinek fedezésére?

Ha a bíróság megállapítja, hogy egy természetes személy a pénzügyi helyzete miatt nem képes viselni az eljárás költségeit, részben vagy egészben mentesítheti őt a költségek és az illetékek megfizetése alól.

13 Lehet-e fellebbezni a szülői felelősséggel kapcsolatban hozott döntés ellen?

A kérelemre indult eljárásban hozott határozat olyan bírósági végzés, amelyre – eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában – a perben hozott bírósági végzésre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. A felügyeleti jog tárgyában hozott határozat ellen a fellebbezési eljárásokra vonatkozó általános szabályok szerint lehet fellebbezni, ha a fellebbező fél álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság határozata jogszabály megsértésén alapult (például ha az elsőfokú bíróság helytelenül alkalmazott egy anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabályt). A fenti okokból semmisségi panaszt is be lehet nyújtani a Legfelsőbb Bírósághoz.

14 Bizonyos esetekben előfordulhat, hogy bírósághoz kell fordulni a szülői felelősséggel kapcsolatos döntés végrehajtása érdekében. Milyen bírósághoz kell fordulni és milyen eljárás követendő ilyen esetekben?

A felügyeleti jogra vonatkozó ügyeket kérelemre lefolytatott eljárásban kell tárgyalni. A kérelemre indult családjogi ügyekben a bíróság által hozott végzés – jogszabály eltérő rendelkezésének hiányában – a hatálybalépésétől kezdve végrehajtható. A kérelemre indult eljárásban hozott végzés végrehajtható okiratnak minősül. Ha a kötelezett önként nem tesz eleget a felügyeletről szóló végzésnek, azt a jogosult kérelme alapján végrehajtási eljárás keretében végrehajtják. Ennek érdekében a jogosultnak kérelmet kell benyújtania ahhoz a bírósági végrehajtóhoz, amelynek illetékességi területén a kötelezett lakóhelye vagy tartózkodási helye, illetve vagyona található. A gyermekkel való kapcsolattartásra vonatkozó ügyben a bírósági végrehajtó a végrehajtási eljárás során együttműködik a gyermek vagy kivételes esetben a kötelezett lakóhelye szerinti helyi önkormányzat képviselőjével, aki szakértelemmel rendelkezik a gyermekekkel való kommunikáció terén. Szükség esetén a bírósági végrehajtó javasolhatja a helyi önkormányzat számára, hogy a gyermeket ideiglenesen szociális intézményben helyezték el. Ha a kötelezett akadályozza a végrehajtást, bíróság fizetésére kötelezhető.

15 Mit kell tennem az egy másik tagállamban kibocsátott, szülői felelősségről szóló bírósági határozat e tagállamban történő elismerése és végrehajtása érdekében?

A házassági és szülői felelősségi ügyekben a joghatóságról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint a gyermekek jogellenes külföldre viteléről szóló (EU) 2019/1111 tanácsi rendelet szerint az egyik tagállamban hozott ítéleteket a többi tagállamban külön eljárás nélkül el kell ismerni. A rendeletet Dánia kivételével minden európai uniós tagállamban alkalmazni kell.

A gyermek feletti szülői felügyelet gyakorlásáról valamely tagállamban hozott határozat, amely az adott

tagállamban végrehajtható, és amelyet kézbesítettek, más tagállamban akkor kerül végrehajtásra, ha bármely érdekelt fél kérelmére ott végrehajthatóvá nyilvánították. Ennek érdekében végrehajthatóvá nyilvánítás iránti kérelmet kell benyújtani a bírósághoz.

[Itt](#) található meg, hogy melyik bírósághoz kell benyújtani a kérelmet.

Az elismerést kérelmező vagy vitató, illetve a végrehajthatóvá nyilvánítást kérelmező félnek be kell mutatnia a következőket:

1. a határozat másolatát, amely megfelel a hitelesség megállapításához szükséges feltételeknek; és
2. a szülői felelősségre vonatkozó ítéletről szóló tanúsítványt.

A formanyomtatvány [itt](#) érhető el.

A szülői felelősségre vonatkozó ítélet nem ismerhető el, ha:

1. az ilyen elismerés – a gyermek érdekeit figyelembe véve – nyilvánvalóan ellentétes azon tagállam közrendjével, ahol az elismerést kérik;
2. az alperes távollétében hozták, amennyiben a távol lévő személynek nem kézbesítették az eljárást megindító vagy azzal egyenértékű iratot megfelelő időben és olyan módon, hogy az alperes védelméről gondoskodhasson, kivéve ha megállapítást nyer, hogy az alperes egyértelműen elfogadta a határozatot;
3. bármely személy kérelmére, aki azt állítja, hogy a határozat sérti a szülői felelősségét, ha azt úgy hozták meg, hogy e személy meghallgatására nem adtak lehetőséget;
4. összeegyeztethetetlen a szülői felelősségre vonatkozó későbbi határozattal, amelyet abban a tagállamban hoztak, ahol az elismerést kérik;
5. összeegyeztethetetlen egy későbbi, szülői felelősségre vonatkozó határozattal, amelyet a gyermek szokásos tartózkodási helye szerinti másik tagállamban vagy harmadik államban hoztak, feltéve hogy a későbbi határozat megfelel az elismerés feltételeinek abban a tagállamban, ahol az elismerést kérik; vagy
6. nem tartották be az (EU) 2019/1111 tanácsi rendelet 82. cikkében meghatározott eljárást.

16 E tagállamban mely bírósághoz kell fordulnom egy másik tagállamban meghozott, szülői felelősségről szóló bírósági határozat elismerésének és végrehajtásának megtámadása érdekében? Melyik eljárás alkalmazandó ilyen esetben?

[Itt](#) található meg, hogy melyik bírósághoz kell benyújtani a kérelmet.

Az elismerést kérelmező vagy vitató, illetve a végrehajthatóvá nyilvánítást kérelmező félnek be kell mutatnia a következőket:

1. a határozat másolatát, amely megfelel a hitelesség megállapításához szükséges feltételeknek; és
2. az (EU) 2019/1111 tanácsi rendelet 36. cikkében említett, a szülői felelősségre vonatkozó ítéletekről szóló tanúsítványt.

A formanyomtatvány [itt](#) érhető el.

17 Melyik jogot alkalmazza a bíróság a szülői felelősségről szóló eljárásban, ahol a gyermek vagy a felek nem e tagállamban élnek vagy eltérő állampolgársággal rendelkeznek?

A nemzetközi magánjogról szóló észt törvény (*Rahvusvahelise eraõiguse seadus*) szerint a gyermek és a szülei közötti családjogi jogviszonyokra a gyermek lakóhelye szerinti ország joga az irányadó.

Emellett a szülői felelősséggel és a gyermekek védelmét szolgáló intézkedésekkel kapcsolatos együttműködésről, valamint az ilyen ügyekre irányadó joghatóságról, alkalmazandó jogról, elismerésről és végrehajtásról szóló 1996. évi hágai egyezményt is alkalmazni kell az egyezmény aláíró államaiban.

Az alkalmazandó jog meghatározását a jogi segítségnyújtásra vonatkozó egyezmények is befolyásolhatják. Az Észt Köztársaság a következő országokkal kötött a jogi segítségnyújtásra vonatkozó megállapodásokat:

- Megállapodás a Lett Köztársaság, az Észt Köztársaság és a Litván Köztársaság között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról (1993),
- Megállapodás az Észt Köztársaság és az Orosz Föderáció között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári, családjogi és büntetőügyekben (1993),
- Megállapodás az Észt Köztársaság és Ukrajna között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári, családjogi és büntetőügyekben (1995),
- Megállapodás Észtország és Lengyelország között a jogsegélyről és a jogi kapcsolatokról polgári, munkajogi és büntetőügyekben (1999).

Mivel a Litvániával, Lettországgal és Lengyelországgal a jogi segítségnyújtás területén kötött megállapodások aláírói felei az 1996. évi hágai egyezménynek is aláíró felei, a felek úgy döntöttek, hogy az alkalmazandó jog meghatározása során az egyezmény rendelkezéseit alkalmazzák.

[1] Nemzetközi magánjogi törvény (RT I 2002, 35, 217).

Online: <https://www.riigiteataja.ee/akt/13242136?leiaKehtiv>.

Ez a webhely az [Európa Önökért](#) portál része.

Örömmel vesszük [visszajelzését](#) arról, hogy hasznosnak találta-e az oldalon szereplő információkat.

Last update: 29/01/2025

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.